

Румунска црква канонизовала прву познату румунску монахињу

Синод Румунске Православне Митрополије Мунтеније и Добруже, на свом заседању у среду, завршио је и одобрио текстове за предложену канонизацију краљице и монахиње преподобне Теофане Бесарабске, која је живела у 14. веку. Већ следећег дана њену канонизацију одобрио је Свети Синод целе Румунске цркве, преноси новинска агенција Басилика.

Њен празник ће се обележавати сваке године 28. октобра.

Тропар, 5. глас:

Одабрана грана Бесарабља, која је светим животом својим заблистала као достојна владарка Бугарске, и примивши анђелски обред, дуго је претрпела у бдењима и посту; благочестива Теофана сада је достојна сваке почасти.

Тропар 8. глас:

Похвалимо преподобну Теофану, извор народа бесарабског, што се одрекла сујетности и претрпела многе туге и невоље, сама се подвизавајући; њој сада запојмо: Радуј се Света Мати!

Преподобна Теофана је румунског порекла, али је позната и као културна мајка Бугарске за време династије Асена. У традицијама Јужног Подунавља, она остаје симбол одане мајке, краљевске отмености, али и побожности. Међутим, о њеном животу се мало зна, а судбина њених моштију остаје обавијена велом мистерије.

Рођена је око 1300-1305, као најстарија ћерка Баесараба I, првог владара централизоване државе Влашке. Да би ојачао политичке везе, Басараб је 1322. дао ћерку за бугарског кнеза Ивана у Ловеч, где је постала велики покровитељ духовних и културних активности, укључујући преписивање и превођење рукописа са Свете Горе и Цариграда.

Родила је три сина и ћерку. Иако је била веома поштована у народу, који ју је хвалио због њене отмености, побожности, понизности, добрих дела и образовања, њен брак са кнезом Иваном је на крају прекинут када се он заљубио у другу, а она се придружила манастиру у близини Трнова, узимајући име Теофана у монаштву.

Касније се преселила у Видин, вероватно у манастир Алботин, где се упокојила у Господу непознатог дана. Могуће је да су њене мошти заједно са моштима свете Параскеве послате у Београд на чување од најезде Османлија, где су остале до 1521. године, када су Турци заузели и Београд. Султан Сулејман је тада наредио да се мошти пошаљу у Цариград.

Међутим, ништа се поуздано не зна о судбини њених моштију, а могуће је да никада нису ни пренете из Видина у Београд.

mitropolija.com